

doseženo, si ljudje ne upajo več pridružiti skupini, saj so dezorientirani in dezinformirani, s tem pa je intelektualna mobilizacijska sila po pričakovanjih (antiintelektualcev) okrnjena ali izničena.

Intelektualci niso samo družbeno nekoristni in nepotrebni paraziti, ampak tudi škodljivi. Diskurz in procedure neoliberalizma odlično izkoriščajo to antiintelektualno sestavino občega mnenja, saj se nanjo lahko oprejo pri zapiranju javnih šol in ukinjanju financiranja javnih služb s strani države. Sicer ta reprezentacija, ki se opira na zoorasistično primerjavo, s svojo precizno retoriko obuja zelo temen antisemitski register iz evropske zgodovine 20. stoletja. In prav tu se zopet razkriva imaginarna oz. fantazmagorična zlitost antiintelektualizma in antisemitizma.

Po vsem povedanem se zdi, da je fenomen antiintelektualizma v sodobnih družbah močno prisoten in subtilno vtkan v vse družbene sfere, z novo neoliberalno ideologijo pa še dodatno spodbujen. Nenehno latentno prisoten je tudi v številnih slojih intelektualnega sveta in običajno privre na plan, ko se družbene razmere zaostrijo, saj si ob takšnih priložnostih lažje najde politični izraz in socialno afirmacijo. Mehanizmi diabolizacije in stigmatizacije intelektualcev in – v manjšem obsegu, a zgolj zato, ker jih je v javni sferi manj, a zato bolj agresivno in ultimativno – intelektualci so integralni del znanih procesov (univerzitetnih in podobnih čistk, individualnih ali skupinskih pregonov intelektualcev ali raziskovalnih ekip, novinarjev, ki so načeli neljube teme itn.). Z ohranjanjem antiintelektualizma bodisi na latentni ali na virulentni ravni napreduje in se krepi učinkovanje ideologije večne nespremenljivosti in nenehne devalvacije ideje kulture v prid ideje o pozitivni vrednosti narave, spontanosti, intuicije, se pravi ideologije, o kateri dobro vemo, da ne vodi v svet demokratičnih vrednot in pravic človeka in državljana (Balmand, 1992: 42).

Spoznavanje in spoznavni procesi v formalnem in neformalnem izobraževanju

Izobraževalni sistem ni osamljen, družbeno izoliran sistem, ampak ena od strukturnih sestavin družbene realnosti. Kot tak sprejema (včasih tudi zavrača)³³ družbene tokove okolja, v katerem je, in je obenem tudi vzrok in učinek mehanizmov strukturiranja družbe, v katero je postavljen. Prav tako je tudi izobraževanje zapletena, obsežna in odprta kategorija, ni je mogoče zamejiti ali reducirati na ozko področje uradnega

33 Zavrtnite in suverene odločitve izobraževalnih ustanov v razmerju do oblasti, kadar jih te zmorejo izpeljati, povečujejo njihovo avtonomnost v družbenem prostoru.